

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af udlændinge-loven. (Ophævelse af overgangsordningen for statsborgere i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 25.02.2009).

Kl. 16:16

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører bliver hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Med lovforslaget her ophæves overgangsordningen for arbejdstagere fra alle ti østeuropæiske lande, den såkaldte østaf-tale, og de østeuropæiske arbejdstagere vil fra den 1. maj og fremover være omfattet af EU-reglerne på lige fod med statsborgere fra de oprindelige EU-lande. Der er således ikke længere krav om arbejdstilladelse.

Venstre bakker op om både udvidelsen af EU med de østeuropæiske lande og arbejdskraftens fri bevægelighed. De østeuropæiske arbejdstagere i Danmark har bidraget til vækst og udvikling. Der har været behov for en glidende overgang til EU-reglerne, men det er der således ikke behov for længere. Men der vil fortsat blive lagt vægt på myndighedsindsatsen for at forebygge omgåelse af reglerne og illegalt arbejde, og grundlaget for fortsat effektiv myndighedsudøvelse er bl.a. det såkaldte RUT-register, der indeholder oplysninger om udenlandske virksomheder, som udstationerer medarbejdere, og anvendelse af Arbejdstilsynet, SKAT og politiet i forbindelse med myndighedskontrol.

Bekæmpelse af illegal arbejdskraft fastholdes som et særligt prioriteret indsatsområde i politiets flerårsaftale, og endvidere har arbejdsmarkedets parter også adgang til registerets oplysninger om de udenlandske virksomheder, der aktuelt har opgaver i Danmark. Der gives også støtte til oplysning om regler og rettigheder på det danske arbejdsmarked målrettet udenlandske arbejdstagere og virksomheder, og der er i regi

af Beskæftigelsesministeriet afsat 5 mio. kr. her-til i både 2009 og 2010.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 16:18

Formanden:

Tak for det. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:18

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det her lovforslag er jo endnu et eksempel på, hvordan den sunde fornuft ryger ud, når EU-politikken ryger ind.

Jeg vil godt høre, hvordan hr. Erling Bonnesen stiller sig til det, vi desværre ser flere steder, nemlig at danske håndværkere, danske arbejdere, bliver fyret, og at nogle virksomheder så beholder de østeuropæiske arbejdere. Hvad er beskeden fra Venstre til de danske arbejdere, som bliver fyret, og som kan se, at deres østeuropæiske kollegaer, som sådan set skulle komme herop i en periode, nu bliver? At de er kommet herop, kan der jo være sund fornuft i, når der sådan set er noget nær fuld beskæftigelse i Danmark, så er det jo fint nok at lægge oveni. Men når der er økonomisk afmatning, er det jo ikke så hensigtsmæssigt, at det er danskerne, der bliver fyret, og de østeuropæiske arbejdere, som ikke bliver fyret. Så hvad er Venstres besked til de danske arbejdere?

Kl. 16:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:19

Erling Bonnesen (V):

Som jeg også har tilkendegivet i min ordførertale, mener vi overordnet, at det er ganske fornuftigt at få udfaset østaf-talen nu, sådan som det formentlig også vil ske med stor tilslutning. Det er i hvert fald det, der er aftalt. Det mener vi er ganske fornuftigt. Vi ser det også over længere tid, som der også blev redegjort for i ordførertalen.

Når det så er sagt, vil der selvfølgelig altid kunne findes enkeltstående eksempler på brodne kar og andet. Men det er også derfor, at jeg i min ordførertale har redegjort for, at der fortsat vil være en indsats i forhold til illegal arbejdskraft og andet.

Med hensyn til situationen her og nu, som er det, spørgsmålet går på til sidst, vil jeg sige, at konjunkturerne jo går op og ned, og der kan vi glæde os over, at det samlede billede heldigvis er, at man har bidraget positivt til vækst og udvikling i Danmark. Lige nu i disse uger f.eks. er

det klart, at vi befinder os i en tid, hvor det så går den anden vej med ledighedstallene, men når man sådan er optimist og tror på fremtiden, tror man også, at vi igen vil få tider, hvor vi kan se, at vi har behov for arbejdskraften, og så vil der igen komme en tilstrømning hertil af dem, der både kan og vil bestille noget.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:20

Martin Henriksen (DF):

Det er jo bare varm luft, det er jo bare snak, og i snakken om kontrolforanstaltninger osv. forholder man sig slet ikke til det, som jeg spurgte ind til. Vi kan desværre se, at der er nogle virksomheder, som fyrer de danske arbejdere og beholder de østeuropæiske arbejdere. Når vi er i en situation, som vi har været i, hvor der er sund økonomi, økonomisk udvikling og noget nær fuld beskæftigelse i Danmark, så er det fint med Dansk Folkeparti. Det er i orden, vi synes, det er godt, vi synes, det er positivt, at der så kommer nogle, vi kan lægge oven i, og som kan være med til at skabe endnu mere vækst i det danske samfund.

Når der er en økonomisk afmatning, er det ikke rimeligt, at vi kan se, at der er nogle virksomheder, som fyrer de danske arbejdere og beholder de østeuropæiske arbejdere. Det er ikke rimeligt. Så jeg vil høre, hvad Venstres besked er til de arbejdere, som bliver fyret, og som er fuldt kvalificerede osv. Er Venstres eneste besked til de arbejdere: Jamen det går lidt op, og det går lidt ned, vi har en aftale med de EU-venlige partier, og det er en del af EU-samarbejdet? Er det beskeden?

Kl. 16:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:22

Erling Bonnesen (V):

Nej, det er bestemt ikke varm luft, vi står med her. Det er faktisk meget velovervejet og også kørt igennem over længere tid, men spørgsmålet er jo meget kendetegnende for spørgeren fra Dansk Folkeparti. Vi har haft en særdeles positiv samfundsudvikling både økonomisk, vækstmæssigt og beskæftigelsesmæssigt, og der har vi jo faktisk ikke kunnet undvære en stor, om jeg så må sige hjælpende hånd bl.a. fra polske håndværkere og andre, og den vil vi også igen få brug for i fremtiden.

I virkelighedens verden er det nu engang sådan, at konjunkturerne kører op og ned, og at det kan gå begge veje. Men det samlede billede er jo bare, at vi heldigvis har en fortsat høj beskæftigelse i Danmark, om end det lige i de her uger og måneder går lidt den anden vej. Men som sagt: Når man tror på fremtiden, og det gør vi også i Venstre, skal man nok få de her tal vendt igen.

Kl. 16:22

Formanden:

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Har fru Line Barfod ønsket en kort bemærkning? Så bliver hr. Erling Bonnesen stående på talerstolen for at svare på spørgsmål fra fru Line Barfod.

Kl. 16:22

Line Barfod (EL):

Det er jo fuldstændig afgørende, hvis vi skal have en ordentlig udvikling på det danske arbejdsmarked, at vi sikrer lige vilkår, at vi sikrer overenskomstsmæssige løn- og arbejdsvilkår. Det går jeg ud fra at Venstres ordfører er enig i, i hvert fald i tale; så er det noget andet, når vi kommer til det praktiske. Hvad vil Venstre gøre for at sikre det? Hvad vil Venstre gøre for at sikre, at vi faktisk *har* mulighed for at sikre lige vilkår på det danske arbejdsmarked?

Det er ikke lykkedes at sikre det indtil nu, og vi kan jo risikere en udvikling som den, vi kan høre fra hr. Martin Henriksen, den, vi ser i England, og andre steder, altså at man bruger den situation, hvor der ikke er lige vilkår, hvor arbejdere, der kommer hertil fra andre lande, bliver groft udnyttet, til at prøve at skabe splittelse mellem arbejderne, så de slås indbyrdes, i stedet for at man sammen sikrer lige vilkår. Hvad vil Venstre gøre, for at vi i Danmark kan sikre lige vilkår?

Kl. 16:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:23

Erling Bonnesen (V):

Som det også er ordføreren for Enhedslisten bekendt, er det jo ikke mange uger siden, vi også var samlet her i salen for at diskutere lige præcis den danske arbejdsmarkedsmodel og opfølgningen på Lavalafgørelsen og den slags, og at arbejdet her i Danmark foregår på danske løn- og overenskomstvilkår. Så vi kan sige, at vi også har fået sat nogle gode rammer om det, for der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at vi skal fastholde det. Og det har vi jo markeret adskillige gange.

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 16:24

Line Barfod (EL):

Ja, jeg har hørt mange pæne ord fra Venstre, men jeg har ikke rigtig set noget handling. Problemet er jo, at det ikke er lykkedes at indgå de B-overenskomster, som Venstre i forbindelse med Lavalloven sagde skulle være den store løsning på at sikre os ikke lige vilkår, så dog, at det ikke blev en total undergravning af arbejdsmarkeds-vilkårene. Men det er jo ikke lykkedes at lave de B-overenskomster, så der er ikke nogen sikring i øjeblikket, og der er ikke sat ressourcer af til, at der er myndigheder, der går ind og hjælper fagbevægelsen med det kæmpe arbejde, det er at sikre ordentlige vilkår. Vil Venstre f.eks. være med til at sikre, at der ved offentlige udbud stilles krav om, at de, der leverer arbejdet, skal gøre det på overenskomst-mæssige vilkår? Vil Venstre være med til at sikre, at hovedentreprenører kommer til at hæfte for underentreprenører, hvis ikke man sikrer, at der er ordentlige løn- og arbejdsvilkår?

Kl. 16:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:25

Erling Bonnesen (V):

Jamen der har faktisk været udfoldet et særdeles grundigt stykke forarbejde, også forud for de love, der blev vedtaget for ikke ret lang tid siden; der var bl.a. også høringer. Og der var jo bred tilslutning, også i fagbevægelsen, til, at lige præcis den måde, som det blev gjort på, altså var den bedste måde at sikre, at tingene her i Danmark foregår på danske løn- og arbejdsvilkår, nemlig efter den danske model. Så det har været særdeles grundigt tygget igennem og med et bredt flertal til at bakke det op, og det kan jeg kun glæde mig over.

Kl. 16:25

Formanden:

Tak til hr. Erling Bonnesen som ordfører. Næste ordfører er hr. Ole Hækkerup.

Kl. 16:25

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det her lovforslag kan Socialdemokraterne støtte, og man kan sige, at det jo i og for sig ikke er så overraskende, al den stund forslaget er et resultat af en aftale i en bred kreds af partier, som vi også er en del af.

Kl. 16:25

Som det allerede er nævnt, omhandler lovforslaget arbejdstagere fra de østeuropæiske lande; der inden for de senere år er kommet med i EU. For arbejdstagere fra de her lande har der så været nogle overgangsordninger, og det er så de overgangsordninger, vi får ophævet med det her lovforslag. Og konsekvensen er, kan man sige, at arbejdstagere fra de lande nu bliver stillet som arbejdstagere fra resten af EU-landene. Som allerede nævnt betyder det, at den frie bevægelighed for arbejdskraft nu bliver virkelighed.

Så ser vi jo i øjeblikket en stor stigning i ledigheden, og det har vi så som parti fremsat en række forslag til at gøre noget ved. Det skal jeg i første omgang undlade at komme ind på. Jeg skal bare i forbindelse med det her forslag konstatere, at de, der først bliver fyret i forbindelse med en stigende ledighed, jo næsten altid er dem, der i forvejen hænger yderst på arbejdsmarkedet. Og det mener jeg man på mange strækninger tydeligt kan se i dag, idet der klart er færre biler med nummerplader fra de østeuropæiske lande på vejene i dag, end hvis vi sammenligner med bare for et halvt eller et helt år siden. Det er nok i virkeligheden også der, vi skal finde noget af forklaringen på, at da beskæftigelsen begyndte at falde, førte det ikke umiddelbart til en stigning i ledigheden, og det er selvfølgelig, fordi de i virkeligheden har fungeret lidt som en buffer på det danske arbejdsmarked.

Alligevel er det selvfølgelig vigtigt for os at få understreget, at man skal have et velfungerende arbejdsmarked med respekt for overenskomsterne, og det er netop også det, der er sigtet med aftalen mellem partierne og i øvrigt den følgegruppe, der er, med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter.

I den seneste aftale om ophævelse af de midlertidige regler er der en række forskellige myndigheder, der også er blevet en del af at sørge for, at reglerne ikke bliver omgået; Arbejdstilsynet, SKAT og politiet er alle myndigheder, som nu får nogle centrale opgaver for at undgå illegal arbejdskraft, ud over selvfølgelig det arbejde, som allerede bliver lavet af parterne på arbejdsmarkedet.

På den baggrund skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Kl. 16:28

Formanden:

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra fru Line Barfod.

Kl. 16:28

Line Barfod (EL):

Jeg går ud fra, at Socialdemokraterne er enige med Enhedslisten i, at det er helt afgørende, at vi sikrer lige vilkår for arbejde, der udøves i Danmark; at det er afgørende, at det arbejde, der bliver udført, bliver udført på overenskomst-mæssige løn- og arbejdsvilkår. Derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokraterne, når nu østaf-talen udløber her den 1. maj, så er fri til at kunne gå ind og stemme for de mange forslag, som vi har fremsat i Folketinget, og som vil kunne sikre, at man kan få lige vilkår.

Er Socialdemokraterne fri til at kunne gå ind og støtte, at der ved offentligt udbud skal stilles krav om, at arbejdet skal udføres på overens-komstmæssige løn- og arbejdsvilkår? Er Socialdemokraterne frit stillet til at kunne stemme for solidaransvar, som man har i Tyskland, hvor hovedentreprenører hæfter for underentreprenører, hvis de ikke sikrer overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår?

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:29

Ole Hækkerup (S):

Tak. Fru Line Barfod har jo fuldstændig ret i, at vi er fundamentalt enige i spørgsmålet om, at man skal sikre, at overenskomsterne gælder, og at hele det danske aftalesystem fungerer på den måde.

Til det der med, om vi vil støtte Enhedslistens mange forslag, vil jeg sige, at det måske bliver sådan lige lovlig meget over en bred kam. Men den holdning, der handler om, at man i forbindelse med et hvilket som helst udbud skal sørge for, at det er en del af udbudsmaterialet, at de, der byder, f.eks. altid skal gøre rede for deres syn på kollektive overenskomster, synes jeg er god; det ville være en rigtig, rigtig god idé, og det er sådan set uanset – nu kan det være, det bliver lidt teknisk – om udbuddet er noget, som de offentlige myndigheder selv har penge i eller ej, eller om det er noget, man bare flytter fra en privat operatør til en anden privat operatør. Der synes jeg altid at man bør have det ind som en del af det at byde på det, der er sat i udbud.

Kl. 16:29

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 16:29

Line Barfod (EL):

Det glæder mig at høre, men det er stadig væk afgørende at finde ud af, om Socialdemokraterne er bundet efter den 1. maj, hvor østaf-talen udløber. Er Socialdemokraterne bundet og vil ikke være med til at støtte de forslag, der måtte komme, hvad enten de er fra Enhedslisten eller andre, om at sikre, at vi kan kæmpe for lige vilkår i Danmark? Er Socialdemokraterne fri til at kunne stemme for de forslag, eller vil Socialdemokraterne fortsat være bundet af østaf-talen, selv om den udløber den 1. maj?

Kl. 16:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:30

Ole Hækkerup (S):

Tak. Med al ære og respekt for Enhedslisten tror jeg simpelt hen at vi må sige, at vi kommer til at læne os mere op ad det arbejde, der er her sammen med partierne og med arbejdsmarkedets parter som ramme om at få det her reguleret i fremtiden.

Det er klart, at vi har en interesse i en lang række af de ting, som ligger i det her forslag, og som er et resultat af den aftale, der er lavet, bl.a. med os, om at få myndighederne på banen, så-dan som jeg nævnte det i ordførertalen. Det er jo noget, som vi vil blive ved med at følge op på, og det er noget, som vi stadig vil have opmærksomhed på. Og til alt det der med, om det lykkes at organisere den udenlandske arbejdskraft, som er i Danmark, vil jeg sige, at det jo er meget forskellige problemstillinger, afhængigt af præcis hvordan den udenlandske arbejdskraft er i Danmark. Alle de der ting synes vi der er en kæmpe udfordring og et kæmpe arbejde i, også for fagbevægelsen.

Men helt grundlæggende bliver jeg nødt til at skuffe Enhedslisten ved at sige, at med det arbejde, vi laver sammen med alle de andre partier, der er involveret her, og med den følgegruppe, der er, med parterne på arbejdsmarkedet, er det nok inden for den ramme at vi ser løsningen af de her opgaver.

Kl. 16:31

Formanden:

Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg synes, at hr. Ole Hækkerup bare skal være ærlig og sige, at hvis den aftale, man har

med Venstre, Konservative, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, ophører, er Socialdemokraterne jo stadig væk bundet af deres holdning til EU. Altså, det er jo realiteterne.

Jeg vil gerne høre, hvad budskabet fra hr. Ole Hækkerup og Socialdemokraterne – Danmarks arbejderparti, forstår jeg – er til de danske arbejdere, som bliver fyret, mens østeuropæerne beholder deres arbejde på danske byggepladser. Det ser vi jo ske. Vi ser jo, at det sker, at der er virksomheder, der agerer sådan, så jeg vil bare høre, hvad arbejderpartiets budskab er til de danske arbejdere i den henseende. Er budskabet: Vi har et EU-fællesskab, og det skal vi selvfølgelig varetage osv.?

Kl. 16:32

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:32

Ole Hækkerup (S):

Næ, budskabet er et helt andet, og det er det, som man kan få ved at kontakte fagbevægelsen og spørge, hvordan det i virkeligheden fungerer, når der er nedgangstider, som der er nu. Det er lige præcis, hvis man stikker fingeren i jorden hos fagbevægelsen, bl.a. hos 3F, at man kan få det svar, at det, der sker, når der er nedgang i beskæftigelsen, når ledigheden stiger og flere bliver ledige, er, at det er dem, der hænger yderst, der ryger først. Og de, der ryger først, er den udenlandske arbejdskraft. Det er det generelle billede.

Jeg siger ikke, at hr. Martin Henriksen ikke kan finde et eksempel et eller andet sted i landet på, at der er nogle, der har beholdt en medarbejder fra Polen f.eks. eller et andet sted, og at der så er blevet afskediget nogle danskere. Selvfølgelig kan man finde enkelte eksempler. Jeg siger bare – og det er vigtigt at understrege i forbindelse med den her debat – at det ikke er det, der er det generelle billede.

Hvis man vil underbygge den påstand, kan man gøre det – og det var det, jeg gjorde i ordførtalen – ved at spørge: Hvordan kan det egentlig være, at når vi kan se, at beskæftigelsen begynder at gå ned, ser vi ikke en tilsvarende øjeblikkelig stigning i ledigheden? Når det kan lade sig gøre, er det selvfølgelig, fordi der i virkeligheden ligger, hvad man kunne kalde en buffer af folk, der ryger ud først, inden vi ser stigningen i ledighedstallet, som jo omfatter dem, der er inden for ATP-statistikken.

Kl. 16:33

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:33

Martin Henriksen (DF):

Altså, det kan man jo ikke rigtig bruge som arbejder ude på en byggeplads, hvor man kan se, at ens danske kollegaer bliver fyret på grund af en nedgang i aktiviteten i samfundet, mens der er nogle østeuropæere, der beholder deres arbejde. Altså, det er da forkert – et eller andet sted.

Nu nævnte hr. Ole Hækkerup selv 3F, og så vil jeg henvise til en artikel fra 3F's, Fagligt Fælles Forbunds, hjemmeside med overskriften:

»Danskere presses væk fra byggepladser«. Det var dengang, hvor der trods alt var en lidt højere byggeaktivitet, og allerede dengang kunne 3F så sige til os, at det rent faktisk var nogle problemer. Så i hvilket lys synes hr. Ole Hækkerup at det stiller det svar, som hr. Ole Hækkerup lige er kommet med?

Igen: Hvad er budskabet fra Socialdemokratiet til de danske arbejdere, som mister deres arbejde, mens de kan se, at østeuropæiske kollegaer stadig væk render rundt på byggepladser?

Kl. 16:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:34

Ole Hækkerup (S):

Budskabet er, at det billede, hr. Martin Henriksen tegner op, ikke er rigtigt. Det er simpelt hen ikke det, der generelt sker ude på det danske arbejdsmarked. Men det er jo så heldigt, at vi undervejs i behandlingen af det her forslag kan sørge for at stille spørgsmål, der præcist belyser, hvordan udviklingen har været i antallet af medarbejdere fra de forskellige østeuropæiske lande, hvordan det er gået op, og hvordan det er gået ned i forbindelse med det skift i konjunkturerne, vi har set på det seneste.

Så kan jeg bare ikke lade være med at sige med den rørende bekymring, Dansk Folkeparti nu viser for de ledige, at hvis man faktisk var oprigtig bekymret for de ledige inden for bygge- og anlægssektoren, kunne det godt være, Dansk Folkeparti skulle have stemt for noget andet end at øge indkomsten for de ledige på dagpenge med 40 kr. om måneden og for den Danske Banks direktør med 40.000 kr. om måneden og have ført en lidt anden politik.

Formanden:

Tak til hr. Ole Hækkerup. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Sidste svar fra hr. Ole Hækkerup synes jeg sådan set var lidt afslørende i sig selv, men sådan er det jo.

Lovforslaget ophæver de overgangsregler vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed, som statsborgere fra Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Ungarn, Rumænien og Bulgarien hidtil har været omfattet af. Det kan Dansk Folkeparti ikke støtte.

Dansk Folkeparti anerkender, at i visse tilfælde og i visse perioder kan eksempelvis østeuropæiske arbejdstagere bidrage positivt til vækst og beskæftigelse i Danmark, bl.a. ved at modvirke flaskehalsproblemer på det danske arbejdsmarked. Men Folketingets øvrige partier bør udvise forståelse for, at det, der er godt det ene år, ikke nødvendigvis er godt året efter. Udviklingen og behovet går op og ned og er ikke altid selvregulerende. Derfor finder Dansk Folkeparti, at der bør indføres fleksible kvoteordninger, der indrettes efter arbejdsmarkedets skiftende behov, og vi foreslår, at der i sådan et kvotesystem ligeledes tages hensyn til danske arbejders mulighed for at finde og fastholde arbejde, således at østeuropæiske arbejdere ikke tager arbejde fra eksempelvis danske håndværkere.

Jeg har læst mig frem til, at Socialdemokraterne har udtalt, at østaf-talen skulle ophæves, og at der i stedet skulle være et effektivt kontrolsystem. Men ærlig talt, så er der udelukkende tale om varm luft fra de EU-venlige partier. Reelt sælger Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti deres venner i fagforeningen. Venskabet og det historiske samarbejde mellem venstrefløjen og fagforeningen bliver solgt og slagtet på EU-alteret. Det er jo sådan set realiteterne.

Jeg vil også gerne henvise til høringssvaret fra Kristelig Fagbevægelse, og det vil jeg lige læse op fra:

Det er Kristelig Fagbevægelses opfattelse, at vi her står i et væsentligt dilemma i forhold til den tradition, der er i Danmark med regulering af løn- og ansættelsesforhold. Havde der været en lønmodtagerlov i Danmark, var disse borge-re, som kommer fra en helt anden samfunds- og arbejdskultur sikret grundrettigheder. I Danmark er det ud fra seneste officielle tal 41 pct.,

Kl. 16:35

der ikke er omfattet af en overenskomst. Der vil let kunne opstå situationer, hvor der bliver en udnyttelse af denne arbejdskraft.

Kl. 16:35

På 3F's, Fagligt Fælles Forbunds, hjemmeside kan man den 18. juni 2008 læse om, at danskere presses væk fra byggepladser. Faglig sekretær i 3F, Arne Brandt Knudsen, udtaler i den forbindelse, og jeg citerer:

Det er bittert at se, at der er masser af byggeaktiviteter og samtidig så stor ledighed. På sin vis er det i orden, at arbejdsgiverne holder fast i den udenlandske arbejdskraft, som de fik her op, da der manglede hænder. Men vi har desværre indtryk af, at der kommer en ny arbejdskraft til, siger en bekymret Arne Brandt Knudsen.

På Byggefagenes hjemmeside kan man også læse om de frustrationer, som der er i byggebranchen. Måske skulle Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti lytte lidt til deres venner i fagforeningen.

I Dansk Folkeparti er vi helt med på, at når der er noget nær fuld beskæftigelse i Danmark, kan det give god mening at lade østeuropæiske arbejdere og andre komme herop, men når udviklingen vender, bør der være et system, der sikrer, at udlændinge ikke presser danske arbejdere væk fra det danske arbejdsmarked. Alt andet er urimeligt, og det vil Dansk Folkeparti ikke lægge navn til.

En anden ting, som burde få en række partier til at tænke sig om en ekstra gang, er den stigende usikkerhed om den økonomiske situation i Østeuropa. Hvis der i en række østeuropæiske lande kommer øget økonomisk usikkerhed, kan det medføre en øget indvandring til det danske arbejdsmarked, som så igen vil presse danske arbejdere væk. Vi ved det ikke, men tør vi tage chancen? Bør der ikke være et sikkerhedsnet? Det mener vi i Dansk Folkeparti. Vores besked til de danske arbejdere er klar. Det er i dag, at man kan se, hvem der mener hvad, og det er i dag, at man kan se, hvem der varetager ens interesser. Det er Dansk Folkeparti.

Der kan ikke udstedes jobgarantier, men Folketinget bør gøre alt, hvad der er muligt, for at sikre, at danskerne står først i køen, når der er et job ledigt, som man er fagligt kvalificeret til, og Folketinget bør gøre sit til at sikre, at man står sidst i køen, når der skal fyres. Vi er vel politikerne for at varetage danskernes interesser – eller hvordan?

Men det vil de EU-venlige partier ikke arbejde for, og det er på grund af ideologi og på

grund af trangen til at tilfredsstille et EU-apparat, som ikke kan tilfredsstilles. Mere vil have mere.

Afslutningsvis vil jeg henlede opmærksomheden på, at de EU-venlige partier faktisk inden for rammerne af EU's regelsæt kan udskyde ophævelsen af overgangsreglerne. Det kræver blot, at Folketinget ændrer dette forslag en smule. Det opfordrer vi til. Det vil ikke løse alle problemerne, men det vil trods alt lægge en lille dæmper på det.

Men som det ligger her, er vi bekymrede for konsekvenserne, og Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 16:39

Formanden:

Tak. Der er ikke nogen, der har markeret for korte bemærkninger. Tak til hr. Martin Henriksen, og så er det hr. Karsten Hønge som ordfører.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

SF støtter forslaget. Alt godt får jo en ende, og sådan er det også nu med overgangsordningen, der blev etableret i forbindelse med udvidelsen af EU. Når vi nu ser tilbage, må vi jo sige, at det var godt, at der i østforligskredsen blev aftalt en overgangsordning, der som en form for dige ude i vandet i en periode kunne skabe tid til, at arbejdsmarkedet blev indstillet på en ny tid, hvor virksomheder og lønmodtagere i endnu højere grad bevæger sig på tværs af landegrænser – også nu og især fra østeuropæiske lande, hvor lønningerne og de øvrige arbejdsforhold er langt dårligere end i Danmark.

Som udgangspunkt er det godt med mobilitet, og danske virksomheder og danske lønmodtagere har gennem årene haft stor glæde af at kunne virke og søge arbejde i udlandet. Vi er fuldstændig overbevist om, at udvidelsen af EU er en gevinst for os alle sammen, både økonomisk og demokratisk. Men her og nu skaber det nogle problemer og nogle udfordringer, når griske arbejdsgivere og kyniske mellemmand udnytter underbetalte østeuropæiske arbejdere.

Vi siger, at både virksomheder og lønarbejdere fra Østeuropa er velkomne i Danmark. Vi siger lige så skarpt, at konkurrencen om job og opgaver skal ske på fair og lige vilkår. Danske løn- og arbejdsforhold skal forsvares, og danske skal ikke konkurreres ud af deres egne job gennem underbetaling, og ved at et sikkert arbejdsmiljø er en by i Rusland. Der er bestemt plads til flere forbedringer, men samarbejdet i

østforligskredsen har sikret rimelige rammer for det danske arbejdsmarked. At det er lykkedes at undgå social dumping, kan vi i høj grad takke fagbevægelsen for. Det er netop på grund af fagbevægelsens tusindvis af fodfolk og også mange seriøse danske arbejdsgivere, at den danske model for arbejdsmarkedet er så robust.

Udvidelsen af EU var rigtig. Hele Europa og også Danmark vil på længere sigt høste både de demokratiske og økonomiske gevinster.

Kl. 16:42

Formanden:

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra fru Line Barfod.

Kl. 16:42

Line Barfod (EL):

Jeg synes nok, det er lidt flot at sige, at vi har undgået social dumping. Det er rigtigt, at fagbevægelsen har gjort en kæmpeindsats, men derfor har vi stadig væk haft rigtig mange sager, hvor der er arbejdere, der er blevet groft udnyttet, og hvor man har set løn- og arbejdsvilkår, der intet har med de normale danske vilkår at gøre. Så det er desværre ikke lykkedes at undgå det. Det kræver en større indsats, og det kræver, at det ikke kun er fagbevægelsen, der påtager sig ansvaret, men at regeringen også en dag vågner op og påtager sig sit ansvar.

Jeg håber, at SF vil være med til at presse på, for at regeringen skal påtage sig ansvaret, og derfor vil jeg jo gerne høre, om SF vil være med til at arbejde for, at vi får de redskaber, der skal til, for at sikre, at der bliver lige vilkår i Danmark, og for at vi undgår den sociale dumping, særlig nu, hvor vi ser, at arbejdsgiverne ikke vil være med til at indgå de B-overenskomster, som SF med Lavalloven havde håbet på ville kunne hindre den værste sociale dumping.

Kl. 16:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:43

Karsten Hønge (SF):

Social dumping forstået sådan, at det er det, der trækker tæppet væk under det danske arbejdsmarked, har vi undgået. Vi har undgået det, fordi vi har en stærk fagbevægelse, der i samarbejde med seriøse danske arbejdsgivere har kunnet stå vagt om den danske model. Det betyder ikke, at der ikke er eksempler på virksomheder og arbejdspladser, hvor man har undergravet danske arbejdsforhold. Det er helt indlysende, at man har gjort det, men som sådan må vi sige, at vi har undgået en egentlig social dumping på ar-

bejdsmarkedet, uanset om der er enkelte eksempler på det, hvad der er.

Det, vi vil, er, at vi gerne vil se på forbedringer. Som jeg sagde i min ordførertale, er der plads til forbedringer. Der er plads til forbedringer, også af de vilkår, der i dag bydes fagbevægelsen, for at kunne opnå overenskomstforhold. Der ser vi gerne på flere forskellige muligheder for at få forbedringer. Vi ser først og fremmest østforligskredsen som den kreds, vi som naturlig samarbejdspartner vil henvende os til, men vi er åbne over for en række forbedringer, hvilket vi i øvrigt i SF selv har stillet forslag om.

Kl. 16:44

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 16:44

Line Barfod (EL):

Men det, der jo er lidt vigtigt, er, om SF er bundet, så SF ikke vil kunne stemme for et forslag, der egentlig ville være flertal for i Folketinget, hvis der var partier, der stemte efter deres overbevisning. Er SF bundet af østaftalen og forligspartnerne der, og kan SF derfor ikke stemme for forslag, der vil gavne kampen mod social dumping? Det synes jeg er væsentligt at få afklaret.

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Karsten Hønge (SF):

Men det ændrer ikke noget på det. Der vil jo ikke kunne være et flertal i Folketinget, hvis det er, at Socialdemokraterne og de andre partier og SF er en forligskreds, der udgør en klar majoritet i Folketinget. Det er det ene.

Det andet er, at det jo afhænger af sagen. Vi har fra SF's side stillet forslag om, at det offentlige, når det indgår aftaler med virksomheder, skal sikre sig, at der er overenskomstforhold i de firmaer, der skal arbejde for offentlige. Det mener vi godt vi kan stille forslag om, selv om der ikke er enighed om det i forligskredsen. Man skal forstå vores budskab på den måde, at vi ser forligskredsen som vores naturlige samarbejdspartner, men at der bestemt er mulighed for, at vi kan finde områder, hvor vi også kan stille forslag uafhængig af den.

Kl. 16:45

Formanden:

Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:45

Martin Henriksen (DF):

Hr. Karsten Hønge skulle bare her have svaret det samme, som hr. Ole Hækkerup burde have svaret, at vi er bundet af vores EU-holdninger. Det er jo det, der er realiteten. Den sunde fornuft er sat ud af kraft, sådan er det jo bare. Jeg forstår, at Socialistisk Folkeparti forsøger at slå sig op som den lille mands parti, den almindelige borgers parti, som varetager de almindelige borgers interesser, og det er også et arbejderparti, forstår jeg.

Jeg konstaterer, at Socialdemokratiet som arbejderparti er passé. Så vil jeg høre, om Socialistisk Folkepartis forsøg på at blive et arbejderparti eller at være et arbejderparti også er passé. Hvad er Socialistisk Folkepartis budskab til de danske arbejdere, der har mistet deres arbejde og kan se, at de østeuropæiske arbejdere får lov til at beholde deres arbejde i Danmark?

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Karsten Hønge (SF):

Jeg kunne forstå bemærkningen om, at den sunde fornuft var sat ud af kraft, åbenbart havde den, i hvert fald for mig, meget abstrakte konsekvens, at den sunde fornuft øjensynlig så kun skulle være at finde i Dansk Folkeparti. Det kræver en længere bearbejdning for mig at acceptere den præmis.

Sagen er, at SF har været med til at sikre et værn omkring det danske arbejdsmarked i en periode, hvor vi har oplevet et pres fra østeuropæiske lande. Det er svaret. Det handler ikke om, at man nu og her lader, som om EU ikke eksisterer. Jeg kan godt forestille mig, at hr. Martin Henriksen på sin plads nogle gange sidder og forestiller sig, at EU ikke eksisterer, men det ændrer bare ikke virkeligheden. EU er der, heldigvis for det. Og det ændrer heller ikke noget ved, at vi oplever et pres på arbejdsmarkedet. Presset kommer ikke på grund af EU, presset kommer, fordi der findes en enorm social ulighed i Europa. Det er årsagen til presset på det danske arbejdsmarked, og det pres havde været her, ganske uanset om EU havde været der eller ej.

Så presset mod arbejdsmarkedet er der, og et værktøj til at hindre, at det ender i social dumping, ligger faktisk i EU.

Kl. 16:47

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:47

Martin Henriksen (DF):

Jamen så er den tid jo passé, hvor Socialistisk Folkeparti var et arbejderparti. Budskabet til de danske arbejdere, som mister deres arbejde, forstår jeg, er, at der er pres på det danske arbejdsmarked, og at det ville være der, uanset om vi var medlem af EU, og uanset om EU var der, eller hvordan og hvorledes. Og jeg kan forstå, at budskabet til den danske arbejder, der mister sit arbejde og ser en østeuropæer fastholde sit arbejde, er, at der er social ulighed i Østeuropa. Det er jo virkelig et svar, jeg kan bruge til noget.

Sagen er jo den, at hvis Socialistisk Folkeparti virkelig var et arbejderparti, ville man jo sørge for at indføre en ordning, der gjorde, at når vi havde en periode, hvor økonomien var sund og der var behov for at tage arbejdskraft ind udefra, som altså kom oveni, var det muligt at gøre det, og at når vi kunne se økonomien gå ned, ville vi have en ordning, der sikrede, at det først og fremmest var danskerne, der beholdt de danske arbejdspladser, når de var fagligt kvalificerede til det. Og en anden ting: Hvis Socialistisk Folkeparti virkelig var indstillet på at varetage danske arbejderes interesser, kunne man jo stemme anderledes i Folketingssalen. Det vælger man så ikke at gøre. Men jeg vil godt høre, om Socialistisk Folkeparti vil have mulighed for at bruge de rammer, der trods alt er inden for EU-retten, og udvide aftalen, så den først ophører i 2011 og ikke i 2009, så der trods alt gives et lille pusterum.

Kl. 16:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:49

Karsten Hønge (SF):

Jeg vil sige det på den måde, at det altså er noget af det mest organiserede sludder i kilometermål, jeg har hørt længe.

Sagen er jo, at det handler om fair og lige konkurrence om job og opgaver, og så kan det altså ikke nytte noget, at hr. Martin Henriksen lader som om, at EU ikke er der, og at arbejde og virksomheder ikke må bevæge sig over landegrænser, altså en mobilitet, der i øvrigt i årevis, også i dag, har været til fordel for danske lønarbejdere og danske virksomheder. At lade som om, dels at mobilitet skulle være noget dårligt, dels at EU ikke skulle eksistere, gør jo, at jeg må spørge: Hvilken planet bor her Martin Henriksen på?

Det, der er budskabet fra SF både til hr. Martin Henriksen, hvis han vil acceptere budskabet,

og til de danske arbejdere, er, at vi står last og brast omkring den danske model. Vi forsvarer danske arbejdspladser, forstået sådan, at konkurrencen om job skal ske på fair og lige vilkår. Og så er det rigtigt, at vi vil kunne opleve, at en polsk arbejder, der er ansat på fair og lige vilkår efter danske overenskomster, kan bevare sit arbejde, mens en dansk arbejder i samme situation vil blive fyret. Der er kun et problem, hvis den polske arbejder bliver underbetalt, og hvis arbejdsmiljøet for den polske arbejder er en by i Rusland.

Der er jo en kløft imellem os her, for jeg kan godt se, at hr. Martin Henriksens verdensbillede jo er et andet, men jeg må sige om de der forværkede og triste tanker om udlændinge: Kunne vi dog ikke henvise dem til et årsmøde i Dansk Folkeparti?

Kl. 16:50

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge. Og så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative ordfører på området, hr. Knud Kristensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende: Lovforslag nr. L 141 fra integrationsministeren er et rigtig godt forslag, som vi i Det Konservative Folkeparti bakker fuldt ud op om. Forslaget ophæver udlændingelovens overgangsordning for statsborgere i de ti nyeste EU-lande pr. 1. maj i år.

I 2004 blev Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn som de første østlande medlemmer af EU. Det var en glædens dag. Jerntæppet, der i alt for mange år havde delt Europa i Øst og Vest, blev med et fjernet helt og aldeles. EU er nu ikke længere en klub for vesteuropæiske lande, men favner også vores venner mod øst. Det blev slået fast med syttommersøm i 2007, da Bulgarien og Rumænien efter mange års forberedelser og reformer også trådte ind i det europæiske samarbejde.

For de ti central- og østeuropæiske lande har EU-medlemskabet betydet en verden til forskel. I første omgang fordi medlemskabet var betinget af en række politiske og økonomiske reformer, der har gjort landene til bedre steder at leve til gavn for deres borgere. Dernæst fordi medlemskabet har bragt dem ind i Unionen, der med sit indre marked og øvrige ordninger bidrager til fred, stabilitet og økonomisk fremgang blandt medlemmerne. Men også for os og alle

de andre gamle EU-lande har optagelsen af de ti central- og østeuropæiske lande været en stor gevinst. Arbejdstagere fra de her lande har nemlig bidraget betydeligt til den imponerende økonomiske fremgang, mange europæiske lande har oplevet de seneste år. Herhjemme ville mangelen på arbejdskraft have været langt større i de seneste år, hvis ikke det var for de mange flittige arbeidstagere fra Central- og Østeuropa, der har hjulpet til, hvor der var behov. Havde de ikke været der, ville det have forhindret den velstandsfrømgang, vi har kunnet notere, og som er kommet os alle til gavn. Vi bør derfor være glade for princippet om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for EU, som sikrer en strøm af arbeidstagere hen imod de områder, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Nu er de økonomiske konjunkturer vendt, og desværre ser det ud til, at lande er fristet af protektionisme. Men at lukke sig om sig selv har aldrig gavnet nogen, og det viser de kedelige erfaringer fra 1930'erne, hvor den internationale handel og den samlede velstand faldt. Mere end nogen sinde er der således brug for, at vi vender blikket udad, bl.a. ved at deltage aktivt i det europæiske samarbejde. Selv om der lige nu er krise, og selv om mennesker nogle steder desværre mister deres job, er det stadig vigtigt, at vi tør være åbne, både fordi vi stadig væk mangler arbejdskraft på nogle områder, og fordi danskere også skal have mulighed for at søge job i hele EU-området.

Derfor glæder det os, at vi med det her lovforslag kan ophæve de sidste rester af østtaftalen fra 2003. Det glæder os endnu mere, at lovforslaget bygger på en bred aftale fra december sidste år, og at der altså er bred enighed om vores EU-politik på det her område. Østtaftalen var fornødt og nødvendig, da vi indgik den, ingen tvivl om det, den har sikret, at arbeidstagere fra nye medlemslande arbejdede under ordnede forhold. Den har desuden bidraget til at forebygge illegalt arbejde og socialt bedrageri.

Siden udvidelsen i 2004 og 2007 har vi kunnet konstatere, at åbningen af det danske arbejdsmarked kombineret med en effektiv kontrol har været en succes. Derfor er det nu på tide at tage skridtet fuldt ud og sikre arbeidstagere i de nye EU-lande fri bevægelighed, ligesom alle andre EU-borgere har det. Lovforslaget vil sikre, at borgere fra de central- og østeuropæiske lande ikke længere behøver at søge om opholds- og arbejdstilladelse her i landet, når de kommer for at arbejde. Danske myndigheder bør dog sikre, at

ophævelsen af østtaftalen *ikke* fører til illegalt arbejde, og det er netop, hvad den brede politiske aftale fra december sidste år og lovforslaget lægger op til. SKAT, Arbejdstilsynet og politiet vil alle spille vigtige roller for at forebygge og bekæmpe illegalt arbejde. Det vil sikre ordnede forhold for alle arbeidstagere i Danmark.

Samlet set er der altså ikke meget at betænke sig på i forbindelse med lovforslag nr. L 141, som vil gavne både Danmark og det europæiske samarbejde.

Kl. 16:55

Formanden:

Jeg har ikke noteret ønsker om korte bemærkninger, tak til fru Charlotte Dyremose. Og så er det i ordførerrækken fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede ved behandlingen af det her lovforslag, skal jeg på hans vegne – og det er hr. Morten Østergaard – give De Radikales tilslutning til forslaget. Vi har jo i mange år ønsket, at østtaftalen blev udfaset så hurtigt som muligt, og det har vi gjort – og det gør vi – fordi vi ikke ønsker et A-hold og et B-hold på arbejdsmarkedet. Og med det her lovforslag tager vi altså de to nyeste lande, Rumænien og Bulgarien, med. Dermed udfases de her landes overgangsordninger før tiden, og det synes vi er en udmærket idé.

Jeg synes godt, at man kan minde om, at overgangsordningerne med det her forslag altså ophæves med virkning fra den 1. maj, og jeg synes, at de, der blander sig i 1. maj-talerne, jo allerede nu kan forberede sig på den retorik, der utvivlsomt vil komme fra visse side netop den dag.

Kl. 16:56

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær, og så er det fru Line Barfod i ordførerrækken.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg mener, at det er utrolig afgørende at være meget opmærksom på den situation, vi står i i øjeblikket, hvor den stærkt stigende arbejdsløshed som følge af den store finansielle krise – oven i de domme, der har været fra EF-Domstolen, der undergraver fagbevægelsens ret til at konflikte for lige vilkår – betyder, at der er god grobund for de stærkt højrenationalistiske partier til at gå ud og prøve at skabe splittelse i arbej-

derklassen. Vi ser det i høj grad i England, hvor der har været nogle eksempler på, at man er gået ud og har sagt: Britiske job til britiske arbejdere. Der har været en meget voldsom retorik mod udenlandske arbejdere.

Vi ser også en risiko for, at det kan ske herhjemme, og derfor er jeg rigtig glad for, at Byggefagenes Samvirke i går på deres årsmøde havde en resolution, hvor de netop sagde, at de ikke ville lade sig splitte, at det var afgørende at sige nej til splittelse og ja til fælles fodslag og lige vilkår. På dette årsmøde sad bl.a. en stor faglig klub af polske arbejdere, fordi man fra fagbevægelsens side har gjort et kæmpearbejde for at få organiseret nogle af de udenlandske arbejdere. Hvis vi skal undgå, at den situation, vi er i, fører til en enorm splittelse og styrker racisme og højrenationalisme, er det afgørende, at vi sikrer, at fagbevægelsen har de nødvendige redskaber til at kæmpe for lige vilkår og sikre lige vilkår.

Det er afgørende, at vi også sikrer, at myndighederne er med i den kamp. Jeg har en stor frygt for, at indsatsen på det her område vil være noget af det, der bliver voldsomt nedprioriteret, nu hvor politiet skal bruge så mange ressourcer på bandekrig, skal bruge mange ressourcer på de to topmøder til efteråret og samtidig skal spare på grund af den kæmpe budgetoverskridelse, de havde sidste år, og jeg håber, at ministeren kan sige, at regeringen vil være med til at sikre, at det her område stadig bliver fastholdt som en vigtig prioritering fra politiets side.

Det er også afgørende, at de små tiltag om registre og andet, man har taget, og som er opremset i bemærkningerne til lovforslaget, ikke bare bliver pæne ord på et stykke papir, men rent faktisk bliver registre, der kan bruges, at der kommer de oplysninger, der er nødvendige, at fagbevægelsen kan få adgang til registre osv., ligesom vi mener, at det er afgørende, at vi får sikret, at fagbevægelsen får adgang til arbejdspladserne, at vi får indført et ansvar for hovedentreprenørerne, så de hæfter for underentreprenører, hvis der ikke er sikret ordentlige løn- og arbejdsvilkår, at vi sikrer, at man kan fratage de virksomheder, som groft overtræder skattelovgivning, arbejdsmiljølovgivning osv., eller som benytter illegal arbejdskraft, retten til at drive virksomhed, og selvfølgelig at det offentlige sikrer, at når det offentlige sender opgaver i udbud, jamen så er der et krav om overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår.

Østtaftalen blev jo indført, i forbindelse med at EU blev udvidet og der kom rigtig mange nye

lande med. Problemet – og årsagen til, at Enhedslisten ikke var med – var, at den ikke sikrede de udenlandske arbejdere lige vilkår, men at den tværtimod åbnede for, at der var ulige vilkår, og dermed for risikoen for social dumping. De aftaler, der så er indgået af forligspartierne, har absolut ikke været effektive i forhold til at sikre lige vilkår. Derfor opfordrer vi kraftigt især SF og Socialdemokraterne til, at man arbejder hårdt for at få sikret, at vi sammen kan få indført det, der skal til for at kæmpe for lige vilkår, for at give fagbevægelsen de redskaber, der skal til, og for at myndighederne også kommer på banen, frem for at man hele tiden føler sig bundet af forliget med regeringen og derfor ikke reelt kan gå ind og stemme for noget, hvor vi også kunne være med til at presse Dansk Folkeparti, så vi kunne udfordre dem på, om det bare er ord, de står og siger her, eller om de rent faktisk også mener det og vil stemme for, når der kommer forslag, der vil sikre bedre muligheder for lige vilkår.

Enhedslisten har hverken lod eller del i den østtaftale, der ligger. Vi ved, at den under alle omstændigheder udløber, og derfor vil vi heller ikke stemme for det forslag, der ligger her, men vi vil heller ikke stemme imod. Vi mener, det afgørende er, at man går ind og ser på, hvordan man sikrer redskaberne for at få lige vilkår, så vi undgår social dumping, undgår den store splittelse, som nogle vil prøve at fiske for, og så vi undgår, at man begynder at få en kamp mellem danske og udenlandske arbejdere, men i stedet sikrer en fælles kamp for lige vilkår.

Kl. 17:01

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det integrationsministeren.

Kl. 17:01

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal sige tak for debatten. Jeg vil gerne benytte lejligheden her – selv om der til en vis grad er andre ordførere på i dag end dem, der har siddet i Beskæftigelsesministeriet og forhandlet om disse ting adskillige gange – til at sige tak til forligspartierne, og det gør jeg i høj grad på beskæftigelsesministerens vegne, for det er jo ham, der har brugt flest ressourcer på disse møder, som er sket under hans ledelse. Men vi har haft nogle gode, interessante møder.

Jeg takker for den entydige opbakning, som der selvfølgelig er som opfølgning på aftalen. Men omverdenen skal da vide, at de ordførere,

der har været til stede ved de møder, så sandelig – det vil jeg specielt sige til hr. Martin Henriksen – har stillet mange kritiske spørgsmål undervejs og stillet deres krav. Så jeg tror godt, man kan sige, at ligesom hr. Martin Henriksen under det forrige forslag var enig i, at man ved tankens kraft, altså ved den sunde fornuft, kunne nå til det samme, som der er i EU-reglerne, så mener nogle af ordførerne – sådan tolker jeg det i hvert fald – at det at være med i det her marked er udtryk for den sunde fornuft. Men det vil jeg i hvert fald gerne sige tak for.

Jeg synes også, som det er blevet sagt af flere ordførere, at det ikke er for tidligt, at vi nu får det fællesmarked, at vi så at sige får gennemført traktaten med indlemmelse af østlandene ud i den sidste konsekvens. Vi er et par stykker her, fru Lone Dybkjær og jeg, der er så gamle, at vi i hvert fald kan huske fortiden, og jeg bliver stadig væk rørt over, at det virkelig er lykkedes, at vi på den måde er ét Europa, ét arbejdsmarked, at Muren faldt, og at det alligevel er gået så forholdsvis smertefrit; det er i sig selv af meget stor værdi.

Jeg må sige, at jeg ikke deler hr. Martin Henriksens bekymringer for den danske arbejder. Jeg tror på den danske arbejder, jeg tror på den danske arbejders dygtighed. Og jeg synes, det på en dag som denne er værd at sige til den udenlandske arbejdskraft, som går og gør et godt stykke arbejde i Danmark: Vi har haft brug for jer; I har taget noget arbejde, som det ellers ville have været svært at få udført. Vi har jo også hørt arbejdsgivere fortælle om, at det er svært at få dansk arbejdskraft, også i disse tider, til visse af disse funktioner, og naturligvis skal der være adgang for udenlandsk arbejdskraft.

Med hensyn til hvordan det så vil gå, er det nok lidt blandet, hvem det er, der ryger ud først. Det vil jeg ikke begynde at gætte på, men de steder, hvor der netop er funktioner, hvor der er mange udlændinge, fordi der ikke er danskere, der ønsker at udføre det arbejde, ved jeg da, at udlændingene ikke ryger først ud; det gør de ikke. Så kan hr. Martin Henriksen komme og sige: Hvad så med de danske arbejdere? Jeg mener, at de danske arbejdere kan konkurrere på deres uddannelse og på deres dygtighed, men der er nu altså en lang række funktioner i samfundet, som skal udføres, og derfor skal vi også sætte pris på, at der er mennesker, der er parate til at flytte for at gøre en indsats her i Danmark.

Det er jo blevet sagt af flere af ordførerne – specielt fra S og meget højt fra SF – at man står

last og brast med den danske model, og når Enhedslisten begynder at tale om lighed, vil jeg også godt sige, at det jo præcis er det, vi gør. Der er fri aftaleret på det danske arbejdsmarked.

Men som jeg lige fortalte hr. Hækkerup, har jeg jo for ikke så længe siden gennemgået en række indfødsretsprøver, og der var det meget interessant at se, at der på spørgsmålet, om det var ejendomsretten eller strejkeretten, der var grundlovssikret, var utrolig mange, der svarede, at det var strejkeretten.

Det siger jo noget om, hvordan den måde at agere på, vi har på det danske arbejdsmarked, også er sivet ind hos udlændinge, og at de ligefrem tror, at strejkeretten er en grundlovssikret rettighed. Det synes jeg også siger noget om, hvad der er lykkedes for fagbevægelsen. For det må jo være sådan, som det også er blevet sagt af fru Charlotte Dyremose – tror jeg det var – at et velordnet arbejdsmarked ikke alene skal klares ved lovgivning, og at det ikke er lovgiver, der skal gå ind og tvinge igennem, at man skal være organiseret. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg i alle de år, jeg har været politiker, trofast har betalt til DJØF, jeg synes personligt, man skal være medlem af sin fagforening, men det er ikke noget, vi politikere skal gennemtvinge; tværtimod skal vi holde på den fulde frihed til det. Men netop det eksempel med den polske klub, som fru Line Barfod nævner, viser jo også, at der gøres en indsats, og sådan må det være.

Så har jo specielt hr. Martin Henriksen her i dag rejst spørgsmålet om misbrug og kontrol. Og der vil jeg drille hr. Martin Henriksen lidt, netop fordi hr. Martin Henriksen og DF ikke har ønsket at være med i aftalen – jeg håber nu stadig væk, at man på et eller andet tidspunkt kobler sig på, for så kan man jo få noget indflydelse. Spørgsmålet om kontrol har jo været et gennemgående samtaleemne i kredsen, og der holdes jævnligt møder med politiet, med SKAT osv., og det fremgår jo også klart af lovforslaget, at de kontrolordninger, der er aftalt, selvfølgelig fortsætter. Selvfølgelig gør de det, vi er bestemt ikke interesserede i, at nogen bliver udnyttet, eller at der er illegal arbejdskraft i Danmark. Den kontrol fortsætter, og den har forligspartierne så indflydelse på og kan spørge efter, og jeg er ked af, at hr. Martin Henriksen ikke er med til at gøre sin indflydelse gældende i dette vigtige spørgsmål.

Når jeg siger det, er det jo, fordi hr. Martin Henriksen var inde på, at det der med kontrollen var varm luft, og derfor vil jeg helt venligt

sige til hr. Martin Henriksen, at da hr. Martin Henriksen ikke har siddet med, ved han ikke noget om det. Jeg ville gerne have haft, at hr. Martin Henriksen og andre fra Dansk Folkeparti, der har dette område, havde været med. Men det er altså ikke varm luft. Det er klart, at de krav, vi stiller her, jo meget gerne skulle være uafhængige af Nørrebro, men vi ved jo alle sammen, hvad for en situation politiet er i. Men det er ikke tanken, at indsatsen skal mindskes, tværtimod.

Så var der spørgsmålet om EU-dommene. Men der er der jo sådan set igen kun det svar at give, at vi står vagt om den danske model, den frie aftaleret, og at vi selvfølgelig på alle måder fortsat vil forsøge at dæmme op for de misbrug, som der altid er en risiko for, men som jo ikke nødvendigvis er affødt af det her lovforslag.

Men tak for den imødekommenhed, der er vist.

Kl. 17:09

Formanden:

Der er ønske om korte bemærkninger. Først hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:09

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg tror nu nok, det ville være ret begrænset, hvilken indflydelse Dansk Folkeparti kunne have på reglerne om den frie bevægelighed i EU, hvis vi gik med i forligskredsen. På andre områder kan vi jo se, hvor svært det er for regeringen at påvirke reglerne om den frie bevægelighed i EU, så jeg er desværre ikke sikker på, at det ville have den store effekt. Det udstiller jo sådan set også bare det udemokratiske i EU.

Jeg vil også godt sige, at vi jo ikke fra Dansk Folkepartis side har sagt, at det er enten sort eller hvidt og fuldstændig uden nuancer. Vi har sagt, at hvis der er huller på det danske arbejdsmarked, synes vi, det er fornuftigt, at der kommer østeuropæisk arbejdskraft hertil, som vil være med til at udfylde de huller og være beskæftiget i Danmark; det synes vi er fornuftigt. Men vi synes bare også, at når vi kan se, der er en økonomisk afmatning, og vi kan se, at det på nogle byggepladser er danskere, der bliver afskediget i stedet for østeuropæere, er det ikke hensigtsmæssigt eller rimeligt.

Derfor vil jeg høre, om ministeren muligvis vil overveje at udskyde udfasningen af overgangsreglerne til 2011, som der jo er mulighed for efter EU-reglerne. Så får vi et pusterum, og så kan man også bevare sit gode forhold til EU.

Kl. 17:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:11

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu har jeg ikke lovet hr. Martin Henriksen, at man kunne få indflydelse på den frie bevægelighed, selv om vi har forsøgt at dæmme op for Metockdommen. Jeg siger blot, at hvis man var med, havde man større indflydelse på det, der følger af aftalen, f.eks. kontrollen. Sådan er det jo, og så får man også større indsigt, for informationsniveauet er jo højere, når man med.

Vi har jo siddet og forhandlet det her meget længe, og hr. Martin Henriksen har jo også hørt de andre ordførere. En række partier, som har udtalt sig her i dag, har givet hinanden håndslag, og den aftale holder vi selvfølgelig.

Kl. 17:11

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:11

Martin Henriksen (DF):

Der er jo ikke nogen af kontrolforanstaltningerne i den aftale, som på nogen måde imødegår den problematik, som jeg nævner. Hvis vi taler om illegal indvandring, er det rigtigt, at kontrolforanstaltningerne kan hjælpe, men hvis vi taler om – det indrømmede Socialistisk Folkeparti jo sådan set også fra talerstolen – at der er en østeuropæer, der er ansat på lige vilkår med en dansker, er det jo ikke rimeligt, når vi nu er i Danmark og er danske politikere i det danske Folketing, valgt af danske vælgere osv., at vi kan se, at danske arbejdere bliver fyret, og de østeuropæiske arbejdere får lov til at beholde jobbet. Det er ikke sådan i alle tilfælde, men det er det i nogle tilfælde, og det er jo ikke rimeligt.

Hvordan kan man forsvare det? Vi kan forsvare, at der kommer udenlandsk arbejdskraft hertil, når der er opsving i økonomien, men når der er nedgang i økonomien, kan vi da som politikere ikke forsvare over for de danske arbejdere, at de mister deres arbejde, mens de østeuropæiske beholder deres arbejde. Det er da svært at forsvare, så jeg vil bare igen anmode om, at ministeren trods alt bare overvejer at udskyde til 2011, så der bliver et lille pusterum. Det kan man gøre inden for EU-reglerne, og så kan man ...

Kl. 17:13

Formanden:

Ministeren svarer nu.

Kl. 17:13

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Dansk Folkeparti går jo også ind for frihed, og det, hr. Martin Henriksen siger nu, er sådan set, at jeg skal sige til en arbejdsgiver: Du må fyre den, men du må ikke fyre den. Det har jo ikke meget med frihed at gøre.

Jeg synes, det er en god ting, som mange ordførere også har sagt, at vi har det fælles arbejdsmarked. Når man er opvokset under den kolde krig, er det fantastisk, at vi overhovedet så hurtigt igen er kommet tilbage til normale tilstande med et fælles Europa. Det er helt fantastisk.

Kl. 17:13

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at ministeren siger, at det her område ikke vil blive nedprioriteret af politiet på trods af de mange andre vigtige opgaver, politiet har, på trods af, at de er blevet pålagt at spare, fordi de har overskredet budgetterne sidste år. Det synes jeg er positivt. Så må vi jo se, hvad der ellers kan komme af indsatser for at sikre lige vilkår.

Men jeg vil gerne høre om ministerens indsats i forhold til EF-dommene, for jeg kan forstå, at ministeren er enig i, at folk skal være på lige vilkår, og at vi ikke skal have social dumping. Så hvad vil ministeren gøre i forhold til sine kollegaer i EU for at sikre, at fagbevægelsen i Danmark og for så vidt også i resten af EU-landene, hvor det jo også er et problem, får retten igen til at konflikte for lige vilkår, den ret, som EF-Domstolen har underkendt?

Kl. 17:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er da helt utroligt, som fru Line Barfods hørrelse er i dag. For det, jeg sagde, var, at vi står vagt – jeg tror, at det var det, hr. Hønge sagde; jeg tror det var det udtryk, at vi står vagt om den danske model. Vi går jo i regeringen ind for aftalefrihed. Det var det, jeg sagde, og så sagde jeg, at jeg tror på den danske arbejder.

Jeg er godt klar over, at der er fremsat forslag om social dumping, og det synes jeg vi skal vente med at diskutere, for ellers er krudtet jo taget

af, når det beslutningsforslag kommer frem. Det ville jo næsten være synd for forslagsstillerne. Men altså, grundprincippet er den danske model og den frie aftaleret.

Kl. 17:15

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 17:15

Line Barfod (EL):

Nu ved jeg ikke helt, hvad det er for et forslag, ministeren henviser til. Det forslag, som vi har fremsat om social dumping, har vi haft første behandling af for flere måneder siden. Men i forhold til spørgsmålet om EF-Domstolen og Domstolens mange afgørelser, der underkender fagbevægelsens ret til at konflikte for lige vilkår, spurgte jeg direkte ministeren, hvad ministeren vil gøre for at snakke med sine ministerkollegaer i EU for at sikre, at fagbevægelsen igen får den ret til at konflikte for lige vilkår, så vi ikke får social dumping.

Så henviser ministeren til aftalefriheden, men den aftalefrihed bliver jo netop indskrænket, når fagbevægelsen ikke har den ret, som ministeren selv siger mange tror er grundlovssikret, til at strejke for lige vilkår. Jeg har forstået, at den danske regering mente, at det var afgørende og kaldte det en fundamental del af den danske samfundsmodel i sine indlæg til Domstolen. Hvad vil ministeren konkret gøre for at få sine kollegaer med på igen at sikre, at fagbevægelsen har konfliktretten?

Kl. 17:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:16

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der må jeg nok sige, at de EU-domme jo er noget, som den danske regering følger meget nøje. Jeg vil overlade til beskæftigelsesministeren at svare inden for det område. Han har talt med sine kollegaer, og det må han selv svare for. Når jeg henviste til forslaget om social dumping, er det jo ikke, fordi jeg ikke ved, at det har været til første behandling, men jeg var ikke klar over, at man havde opgivet det fra Enhedslistens side. Jeg troede, at man ville fortsætte med det forslag.

Kl. 17:17

Formanden:

Tak til integrationsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 157:

**Forslag til lov om ændring af lov om medlem-
skab af folkekirken, kirkelig betjening og sog-
nebåndsløsning. (Udvidelse af kredsen af præ-
ster, der kan modtage sognebåndsløserne).**

Af kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech).
(Fremsættelse 26.02.2009).

Kl. 17:17

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Første ordfører er hr.
Per Bisgaard.

Kl. 17:17

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Lovforslaget om udvidelse af kredsen af præ-
ster, som kan modtage sognebåndsløserne, er et
vigtigt forslag. Det er det måske ikke for de
mange i folkekirken, men i hvert fald for de
medlemmer, som ikke umiddelbart har kunnet
få deres ønske opfyldt om at blive løst til en
præst, som kun er overenskomstansat. Kravet til
præsterne i den gældende lovgivning er jo, at de
er tjenestemandsansat, og dette krav må i vores
tid siges at være ganske utidssvarende, og det er
tillige ulogisk for den enkelte sognebåndsløser,
at det er præstens ansættelsesforhold, som er af-
gørende for, om præsten kan modtage sogne-
båndsløserne.

Som sagt er omfanget af sognebåndsløserne
måske ikke stort set i den store sammenhæng.
Der var kun 29.000, som ved menighedsrådsval-
get her i efteråret ønskede at have et andet sogn,
og af disse var der kun 24, som fejlagtigt havde
fået tildelt sognebåndsløsning. Men uanset hvad
skal fejl jo rettes, og Kirkeministeriet med mini-
steren i spidsen har været hurtig, således at vi
nu står med et lovforslag, der gør, at medlem-
merne næsten ubegrænset kan lade sig betjene
af en anden præst end den lokale sognepræst.

I forslaget står der nu, at et medlem kan få
sognebåndsløsning til en overenskomstansat

præst, hvis ansættelsen i stillingen rækker ud
over 1 år, og at man opnår sæde i menighedsrå-
det, og det synes vi er væsentligt. Som det frem-
går af bemærkningerne, vil også overenskomst-
ansatte præster med en begrænset lønkvote få
adgang til at modtage sognebåndsløserne. Med
den ændrede lovgivning vil det fortsat ikke væ-
re muligt at løse sognebånd til en konstitueret
præst, en ulønnet hjælpepræst eller en præst,
der er ansat ved stiftelser, institutioner, eller til
en valgmenighedspræst. Venstre støtter lovfor-
slaget.

Kl. 17:19

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak
til hr. Per Bisgaard. Næste ordfører er hr. Leif
Lahn Jensen.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Med dette forslag vil ministeren slå fast, at et-
hvert medlem af folkekirken kan løse sogne-
bånd til en sognepræst efter medlemmets ønske,
hvis menighedens præst er parat til at modtage
vedkommende. Socialdemokratiet kan ikke
have det fjerneste imod at tilføje disse få ord til
folkekirkeloven, for med den ændring vil der
være fuld ligestilling mellem tjenestemandsan-
satte og overenskomstansatte præster. Jeg har
egentlig også svært ved at se, hvorfor der skal
være den forskel. Begge kategorier skal efter vo-
res opfattelse have ret til at modtage sogne-
båndsløserne, i det omfang de ønsker det. Der-
med får folkekirkens medlemmer så også udvi-
det deres rettigheder i folkekirken.

Forslaget er opstået på den baggrund, at en
lille gruppe præster, som også forrige ordfører
sagde det, har modtaget sognebåndsløserne uden
egentlig at have ret til det. Men begge parter
handlede jo i bedste tro, og Kirkeministeriet har
også fundet en mindelig og en rigtig god og for-
nuftig ordning. Så vi støtter forslaget.

Vi har dog alligevel noteret os, at ministeren
i lovforslaget understreger, at sognebånd løses
til præsten personligt. Så kan man jo spørge sig
selv, om det måske ikke hellere skulle hedde
præstebåndsløsning i stedet for. Det er et ret
interessant spørgsmål. Med dette spørgsmål og
mange andre kan vi hos Socialdemokraterne
godt se frem til en kommende debat om den
generelle holdning til sognebåndsløsning. Hvis
der måske opstår politisk mod til at se på hele
ordningen, er vi i hvert fald klar.